

тѣ неможахъ да вѣрватъ очитѣ си. Най-сѣтнѣ доде работата до тамъ да имъ са смѣятъ другитѣ и да напѣятъ сичкитѣ наздравѣца за огнеглавнѣя кървавѣ конникъ, който безъ това изясненіе можѣше да бѣде причина да са разчюй едно ново пустовѣріе и да отиде до вѣка. (Заето изъ „Книж. Имотъ“).(*)

Има іоше много и безъ четъ примѣри, за таквизъ пустовѣрни плашила, що вѣрва простій народъ и ги приказва съ убѣждение.

За това добръ е, струва ми са, да са пишатъ такива нѣща за да прѣдпазимъ баре дѣцата отъ такovitѣ страхотїи; защото, като имъ ги приказватъ често стари бабишкели и нѣкой суевѣрни хора, тѣ вѣрватъ и това си остава въ главитѣ имъ до животь. Такива-то дѣца ако са ненаучѣтъ на книга, кога порастѣтъ ставатъ таквизъ хора, които отъ нищо и никакво са плашѣтъ и треперѣтъ, щото биватъ най-злощасти страхлювци.

(*) Отъ „Книжевнїи Имотъ“ намъ са падна да видиме само пѣрвата книжка и вече друга на дали ще има. Такива приказки и разговори, каквито сѣ у пѣрвата книжка на „Кн. Имотъ“, развиватъ дѣтинскїя умъ и прѣдпазятъ отъ суевѣріето, не само дѣцата, но и възрастни хора, на които главата е набита іоше отъ дѣтинството имъ съ таквизъ плашила, щото, и да имъ казва нѣкой истината, не-рачатъ да вѣрватъ.

Това е тѣй; но нека ни е допростено да попитаме издателитѣ на „Книж. Имотъ“: За кога дѣржите, г-да, и не издавате книжкитѣ си? или ако не сте са наемали за тѣзи работа, защо земахте на прѣдъ паритѣ имъ, та сега онїа, хора, които ви са платили на пълно, мѣмратъ на другитѣ книжари и вѣстникари? Въ ходенїето ми насамъ на татѣкъ на много мѣста сѣ питали: кѣдѣ остана „Книжевнїи Имотъ“, за които книжки нїи прѣдплатихме и др. Съ тѣзи си лѣжа вїи ненаправихте друго, освѣнъ ако нѣкой поиска прѣдплата за нова книга да го невѣрватъ нїидѣ! Срамота наистина, като на васъ млади хора, да правите тѣй за пакосъ на Българската книжнина.